

[Christmas Møller.]

ærede Minister, at han har stemt sammen med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen; og det kan han jo ikke gøre for. Det kunde ikke falde mig ind at sige noget til Finansministeren derfor. Men hvad skal saa denne Omtale til? Den højtærede Finansminister ved jo udmærket godt, at det oftest er ud fra forskellige Synspunkter, det sker.

Jeg er ikke tilfreds med Ministerens Svar angaaende Regeringens økonomiske Politik. Den højtærede Finansminister gav den overraskende Oplysning, at der kom en Sukkerlov — man kan jo nok sige, at det var en Nyhed! Jeg vil derfor gerne stille det konkrete Spørgsmaal til den højtærede Finansminister: Er den Sukkerlov, som Handelsministeren kommer med i Løbet af nogle Dage, den eneste Foranstaltning, der skal gennemføres over for Landbruget, inden Rigsdagen skal sendes hjem?

Dernæst vil jeg sige til den højtærede Minister, at jo mere man mener, det kun drejer sig om smaa Tillæg, Detailler, som han sagde, desto rimeligere var det at gaa Voldgiftsvejen. Jeg synes heller ikke, at de Bemærkninger, den højtærede Finansminister gjorde om Akkord og om unge Arbejdere, var rigtige. Naar den højtærede Minister mener, at den Løn, som ved Mæglingsforlaget bliver sat for Jernindustriens Ungarbejdere, er rimelig, og han samtidig ikke vil kunne modsige, at i Landbruget er Lønningerne for voksne, gifte Arbejdere ofte kun omkring det samme, saa maa jeg have Lov at spørge med Henblik paa hele det System, vi nu engang har, med Valutacentralen, med denne Lov, med Sukkerordningen og mange andre Ordninger: Er det da ikke Meningen, at Regeringen vil skabe Rimelighed i alle disse Forhold? Det har Regeringen ikke gjort ved sin Politik, Uligheden bliver stadig større. Jeg skal, da vi skal have Udvalgsbehandling, men navnlig fordi vi har en fortvivlet Forretningsorden, afholde mig fra yderligere Bemærkninger.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Gregersen gav mig i sit lille Indlæg i Diskussionen saa stærk Tilslutning til mine Udtalelser om, at Situationen med Hensyn til disse Organisationer efterhaanden har udviklet

sig saaledes, at den er blevet uholdbar, at jeg synes, jeg maa sige ham Tak.

Derefter fortabte det ærede Medlem sig som sædvanlig i nogle taagede Teorier. Der var meget rigtigt i, hvad det ærede Medlem sagde, men det har bare ingen praktisk Betydning i Øjeblikket. (*Gregersen:* Det har det rigtige jo aldrig for det ærede Medlem). Det eneste, hvorom jeg kunde ønske at oplyse det ærede Medlem Hr. Gregersen, der nu sidder og raaber højt, er, at Hr. Gunnar Fog-Petersen i Fjor i det andet høje Ting udtalte — med den højtærede Formands Tilladelse et lille Citat —:

„Vi finder det imidlertid overflødigt at gaa den Omvej, som Voldgift er i dette Tilfælde, hvor Forligsmandens Forslag er vedtaget af Arbejderne og et betydeligt Tal af Arbejdsgiverne. Vi kan ikke se, hvad der kan vindes ved at gaa denne Omvej, i hvert Tilfælde ikke i de i § 1 omhandlede Tilfælde.“

Jeg priser Hr. Fog-Petersen for, at han, dengang man i Landstinget stod over for Valget imellem, om en Arbejdskonflikt skulde udbyrde, eller man skulde bøje sig for det Misbrug, som Oppositionspartierne gjorde af deres Magtstilling i Landstinget, valgte den Vej at formidle en Ordning, hvorved den standende Strid blev bragt til Ophør. Og det er jo Sandheden om denne Sag, at Hr. Fog-Petersen var fuldkommen paa Linie med det forelagte Forslag, men han foretrak en Ordning som den, der kom, fremfor en Sprængning af Forhandlingerne paa det Tidspunkt.

Derefter vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Brorsen. Det ærede Medlem Hr. Brorsen maa vide, at jeg ikke alene er villig til at høre paa Udtalelser i Udvalget, men ogsaa villig til at forhandle og dermed naturligvis ogsaa villig til, hvis der kommer gode saglige Forslag frem fra det ærede Medlems Side, at være med til at tage dem op til Overvejelse og eventuelt Gennemførelse. Men det ærede Medlem maa være klar over een Ting: at den politiske Linie i Forslaget er givet, og den kan ikke fraviges. Dengang det ærede Medlem var Minister, var der jo heller ikke Tale om, at han fraveg de politiske Linier i Forslagene. Jeg kender det ikke af egen